

у Марка Кралевика. *М. 102.* Ке ве пуца у краля Латинина. *ib. 181.*
 Всѣкъ вечерь ходить роднины и съѣды у лѣхусѣтъ. *Ч. 3. 5)* за: Аку е
 мума хубава, Чи ще са фане у коажель; Пакъ лѣву ни е юнакъ кекае,
 Чи ще са фане у кавалъ. *ib. 325.* Конче Стояну ромоне: — Та че си
 очи приварзи, И си са метни на мене, Че яку са доаржи у мене. *Ч. 330.*

У междометіе, при обращеніи женщины къ женщине (а иногда и женщины къ мужчине вмѣсто обычнаго въ такомъ случаѣ ей): У ва-
 ко! — У, чичо, да си живъ и здравъ, че ни каза. *Ч. 259.*

Убавѣ Убавецъ Убавина Убавѣ см. хубавѣ и пр.

Убанямъ м. св. выкупаю, вымою: Ду година си Богдана дѣтъ
 породѣ, И тя си гу съ вода убани. *D. S. 6.*

Убѣдѣ м. св. оклевету: Селска го бѣда юбеди За правѣ бѣлъ
 правина, Та си фана'а Стояна Дрѣнополскитѣ сермене. *Ч. 353.*

Убѣдѣ са м. св. Убѣждавамъ са м. дл. убѣжусъ, — жаюсь:
 Много хора има, които сѣ злѣ убѣдени та мыслить... *Л. Д. 1873 р. 81.*
 Орлеанскія князь, върху престола, забрави слабостта си и започна
 да сѣ обеждава че династіята му сѣ уягчава постепенно. *ib. 72 р. 193.*

Убѣлж м. св. выбѣлю: Това слѣдова по нѣколко дни, до дѣ сѣ
 убѣли хубаво платно. *Пк. 86.*

Убийж м. св. Убивамъ м. дл. убью, убиваю: Както ти уби сына
 ми, тѣй сѣ пада да убия и азъ тебе. *Х. I, 36.* Не можат да ги уловат,
 Не можат да ги убият. *Пс. 14, 309.* Бог да убий тез' Арнаути Дѣто
 убиха чича Иванча Чича Иванча и Хаѣи Савва. *Д. 83. 12, 14—15.*
 Богъ ми ѣ убилъ моя свекарва, Зац' не почека честь да досторамъ,
 Тукъ те донесе тебе овдека. *М. 16.* Дай ми, Стоѣне, рѣклята, Че ѣмам
 майка мащиха И майка ми ме убива (*усл. — пожамуй меня убьетъ*). *Д. 4, 30—32.* Иванѣца сѣ сдумала съ хайдутинаго' Милина: Ага иде Иванъ
 на длого поатя нѣкаде да гу фане Милинъ и да гу умбѣ. *Ч. 256.*
 Пбгледѣ, дѣкато черкѣта спѣла, змѣята забѣвана до нѣ и врата не
 ѣтворена — крѣз джам убѣена. *Пс. 12, 122. 2)* ушибу, — аю: Защо пла-
 чешъ бре Иванчо? Ено наднахъ тамѣ та си убихъ рѣката. — 3) причи-
 ная болъ: Обущата имъ да бѣдѣтъ широчки и мыкъ та да ги не стя-
 гать и не убивать. *Л. Д. 1872 р. 140.*

Убиецъ Убийца с. м. убійца: Онзи дѣто прави ножовете не ѣ
 убиецъ, а дѣто съ тѣхъ коли. *Кн. 100.* Убиецу проклетѣ, дѣка си? *Рш. 112.*

Ублажѣ м. св. Ублажавамъ м. дл. сочту, считаю счастливъ:
 Блажени нишѣи духомъ! рѣче найсѣтнѣ; ала кого ублажи тукъ
 не можяхъ да му сѣ договѣдѣ. *Л. Д. 69 р. 182.* За това ти поскоро
 можешъ да ублажывашъ орача, че тя му е най-добрия приятель. *ib. 76 р. 56.* Магарето ублажавало конѣ, че го хранѣтъ изобилно. *Сб. 88.*